

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.04.1999, sp. zn. 11 Zp 3/99, ECLI:CZ:NS:1999:11.ZP.3.1999.1

Číslo: 62/1999

Právní věta: Úkon, kterým Ministerstvo vnitra podle § 11 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bere na vědomí změnu stanov sdružení, není správním rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 244 o. s. ř.; proto nepodléhá přezkoumávání soudem podle části páté občanského soudního řádu.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.04.1999

Spisová značka: 11 Zp 3/99

Číslo rozhodnutí: 62

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkum rozhodnutí jiných orgánů soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 244 83/1990 Sb. § 11 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 62

Úkon, kterým Ministerstvo vnitra podle § 11 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bere na vědomí změnu stanov sdružení, není správním rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 244 o. s. ř.; proto nepodléhá přezkoumávání soudem podle části páté občanského soudního řádu.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. 4. 1999, [11 Zp 3/99](#))

Žalobou podanou u Nejvyššího soudu České republiky dne 10. 2. 1999 se žalobkyně H. M. vůči žalovanému Ministerstvu vnitra České republiky domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byla vyznačena změna registrovaných stanov zájmového sdružení s názvem M. V. se sídlem ve V. M. Žalobu odůvodnila tím, že dne 10. 2. 1995 bylo založeno zájmové sdružení fyzických osob s názvem M. V. se sídlem ve V. M., které bylo uvedeného dne pod čj. II/s-os/1-26583/95-r registrováno u Ministerstva vnitra ČR a jehož členkou byla žalobkyně až do dne 30. 9. 1997. Na základě nepravdivě podaných informací ze strany tohoto zájmového sdružení ze dne 11. 9. 1998 o změně stanov sdružení spočívající v tom, že žalobkyně se údajně stala předsedkyní sdružení, a ve změně sídla sdružení, byla tato změna stanov akceptována žalovaným Ministerstvem vnitra ČR.

Z vyjádření žalovaného ze dne 25. 3. 1999 vyplývá, že dne 14. 9. 1998 bylo Ministerstvu vnitra ČR oznámeno, že členská schůze občanského sdružení M. V., jehož registrace byla provedena dne 10. 2. 1995 pod čj. II/s-os/1-26583/95-r, schválila změnu stanov tak, že předsedkyní sdružení je paní H. M. (žalobkyně) a sídlem sdružení L., ul. Ž. 691. Protože nebyly shledány důvody k odmítnutí tohoto podání učiněného občanským sdružením, vzalo Ministerstvo vnitra ČR dne 5. 10. 1998 změnu stanov M. V. na vědomí.

Podle § 244 odst. 2 o. s. ř. přezkoumávají soudy ve správním soudnictví zákonnost rozhodnutí orgánů státní správy, orgánů územní samosprávy, jakož i orgánů zájmové samosprávy a dalších právnických osob, pokud jim zákon svěřuje rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen "rozhodnutí správního orgánu"). Podle § 244 odst. 3 o. s. ř. se rozhodnutími správních orgánů rozumějí jednak rozhodnutí vydaná jimi ve správním řízení, jednak i další rozhodnutí, která zakládají, mění nebo ruší oprávnění a povinnosti fyzických nebo právnických osob.

V posuzované věci je zřejmé, že žalobkyně namítá nezákonnost změny registrovaných stanov sdružení M. V., a to žalobou směřující vůči Ministerstvu vnitra ČR, které změnu stanov vzalo na vědomí.

Podle § 6 zák. č. 83/1990 Sb., ve znění pozdějších zákonů, o sdružování občanů (dále jen "zákon"), sdružení vzniká registrací u Ministerstva vnitra ČR, přičemž o registraci se nevydává rozhodnutí ve správním řízení (§ 9 odst. 1 zákona).

Nejvyšší soud řízení zastavil.

Z odůvodnění:

Podle § 11 odst. 1 zákona platí, že změnu stanov oznámí sdružení písemně ministerstvu (tj. Ministerstvu vnitra ČR) do patnácti dnů od jejího schválení a připojí ve dvojím vyhotovení text změn. Jen v případě, že změna stanov není v souladu s § 6 odst. 2 a 4 zákona, nebo jsou-li uvedené údaje neúplné nebo nepřesné, anebo jsou-li důvody k odmítnutí registrace podle § 8 odst. 1 zákona, Ministerstvo vnitra ČR na to bezodkladně sdružení upozorní a sdružení je pak povinno tyto závady v zákonem stanovené lhůtě odstranit. Pokud tak neučiní, Ministerstvo vnitra ČR sdružení rozpustí (§ 11 odst. 2 zákona). Není-li však důvod k tomuto postupu, platí, že Ministerstvo vnitra ČR zašle sdružení do deseti dnů od doručení oznámení o změně stanov jedno vyhotovení změny stanov, na němž vyznačí, že bere změnu na vědomí (§ 11 odst. 3 zákona).

Pokud z již citovaného ustanovení § 9 odst. 1 zákona vyplývá, že o registraci sdružení se nevydává rozhodnutí ve správním řízení, tím spíše není rozhodnutím ve správním řízení ani vyznačení, že byla vzata na vědomí změna stanov sdružení ve smyslu § 11 odst. 3 zákona.

Vzetí na vědomí změny stanov sdružení ze strany Ministerstva vnitra ČR je správním úkonem, který má výlučně evidenční (pořádkový) charakter. Nelze je tedy pokládat ani za rozhodnutí, kterým se zakládají, mění nebo ruší oprávnění a povinnosti fyzických nebo právnických osob ve smyslu § 244 odst. 3, in fine, o. s. ř. Nejde tedy o akt veřejné správy nadaný autoritativní povahou, neboť veřejná moc zde autoritativně nezasahuje do práv a povinností soukromých subjektů. Znovu je třeba zdůraznit, že správním rozhodnutím napadnutelným v řízení podle části páté občanského soudního řádu je jen takové rozhodnutí, které autoritativně určuje, anebo nově zakládá, mění či ruší právní poměry fyzických a právnických osob, pokud není z přezkumu zákonem vyloučeno (§ 248 o. s. ř.).

Změna stanov sdružení je zcela nepochybně úkonem soukromoprávní povahy. V případě, že Ministerstvo vnitra ČR vezme změnu stanov na vědomí, nijak tím nezasáhne do právního stavu

sdužení. Protože z hlediska jak formálního, tak obsahového nejde o rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 244 o. s. ř., nepodléhá tento úkon správního orgánu přezkoumání soudem ve správním soudnictví podle části páté občanského soudního řádu.